

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters) Letonia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele procedurale sunt perioade de timp în cadrul cărora trebuie să se realizeze anumite acțiuni procedurale.

În funcție de persoanele care au obligația să le respecte, termenele pot fi clasificate după cum urmează:

- termenele care trebuie să fie respectate de instanță, de judecător sau de executorul judecătoresc sunt prevăzute prin lege și sunt, de regulă, scurte. În cadrul procedurilor civile, aceste termene variază între 1 și 30 de zile [de exemplu, articolul 102 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (*Civilprocesa likums*, denumit în continuare „CPL”), 15 zile; articolul 140 alineatul (9) din CPL, 30 de zile; articolul 341.6 alineatul (2) din CPL, 15 zile]. Un judecător trebuie să decidă dacă acceptă o cerere în termen de șapte zile de la primirea acesteia, însă atunci când cererea vizează înapoierea unui copil în Letonia și trebuie să fie depusă într-un alt stat, trebuie să se ia o decizie în cadrul unei ședințe de judecată în termen de 15 zile de la începerea procedurilor. O hotărâre privind măsurile necesare pentru a garanta o creanță trebuie să fie pronunțată cel târziu în ziua următoare începerii procedurii. O hotărâre privind luarea de măsuri de protecție împotriva violenței trebuie să fie pronunțată cel târziu în următoarea zi lucrătoare după primirea cererii în cazul în care nu sunt necesare probe suplimentare sau în cazul în care o întârziere ar putea afecta în mod semnificativ drepturile reclamantului; în alte situații, o astfel de hotărâre trebuie să fie pronunțată în termen de 20 de zile de la primirea cererii. Pentru anumite categorii de cauze, există un termen în care trebuie să se înceapă examinarea cauzei sau în care cauza trebuie reexaminată și finalizată prin pronunțarea unei hotărâri. O copie a unei hotărâri sau a unei decizii trebuie transmisă în termen de cel mult trei zile de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei sau, în cazul în care se pronunță o hotărâre sumară, în termen de trei zile de la redactarea hotărârii în integralitatea sa. Există și alte termene prevăzute prin lege. Uneori o instanță sau un executor judecătoresc trebuie să ia anumite măsuri imediat. În anumite cazuri prevăzute prin lege există termene generale pe care judecătorii sau instanțele pot să le precizeze, stabilind așadar ei înșiși termenul în care trebuie să se întreprindă o măsură. În cauze complexe, o instanță poate emite o hotărâre sumară, alcătuită numai dintr-o parte introductivă și un dispozitiv. Aceasta va redacta ulterior o hotărâre completă în termen de 14 zile și va preciza data la care va fi disponibilă hotărârea integrală. Codul de procedură civilă nu precizează termenul în care o instanță trebuie să examineze și să soluționeze o cauză civilă. Cu toate acestea, articolul 28 din Legea privind puterea judecătorească (*Likums par tiesu varu*) prevede că, pentru a se asigura apărarea drepturilor încălcate ale unei persoane, instanța trebuie să examineze cauza „în timp util”, ceea ce înseamnă că respectiva cauză trebuie soluționată cât mai rapid posibil. În același timp, ca excepție de la procedura instanțelor de drept comun, Codul de procedură civilă stabilește termene specifice pentru examinarea cererilor pentru anumite categorii de cauze civile care fac obiectul unor proceduri speciale: de exemplu, un judecător trebuie să ia o decizie cu privire la o cerere de executare silită necontencioasă a obligațiilor în termen de șapte zile de la primirea acesteia. În plus, în legislația specială există dispoziții care prevăd cauzele care trebuie soluționate printr-o procedură extraordinară [de exemplu, trebuie să se acorde prioritate acțiunilor referitoare la asigurarea drepturilor și intereselor copiilor, astfel cum se prevede în Legea privind protecția drepturilor copilului (*Bērnu tiesību aizsardzības likums*)].

- Termenele corespunzătoare etapelor procedurale care trebuie parcurse de părțile la procedură sunt prevăzute în Codul de procedură civilă: 14 zile înainte de o ședință de judecată pentru prezentarea probelor, cu excepția

cazului în care judecătorul a stabilit un alt termen (șapte zile în cazul unei proceduri scrise); 10 zile pentru depunerea unei cereri auxiliare (*blakus sūdžiba*); 20 de zile pentru introducerea unei căi de atac (*apelācija*) etc. Cu toate acestea, în majoritatea cazurilor, termenele aplicabile părților la procedură și oricăror alte părți interesate sunt stabilite de instanță, de judecător sau de executorul judecătoresc, care stabilește o dată specifică pentru un termen pe care legislația îl prevede doar în termeni generali sau stabilește o dată, în mod independent, ținând seama în mod corespunzător de tipul etapei procedurale, de distanța față de locul de reședință al unei persoane sau de locul în care se află respectiva persoană, precum și de alte circumstanțe.

Termenele aplicabile persoanelor care nu sunt părți la litigiu sunt stabilite numai de o instanță sau de un judecător.

Principalele termene sunt:

- termenul pentru prezentarea probelor: cu excepția cazului în care judecătorul decide altfel, probele trebuie prezentate cu cel puțin 14 zile înainte de o ședință de judecată (cu șapte zile înainte de deschiderea procedurii în cadrul unei proceduri scrise). În timpul soluționării unei cauze, se pot prezenta probe la cererea motivată a unei părți la litigiu sau a unui terț, cu condiția să nu se întârzie judecarea cauzei, instanța să considere că există motive întemeiate pentru care elementele de probă nu au fost prezentate la timp și probele să vizeze fapte care au ieșit la lumină în cursul desfășurării procedurii. Decizia instanței de a refuza probe nu poate fi contestată, însă obiecțiile la decizie pot fi menționate în apel (*apelācija*) sau recurs (*kasācija*);
- termenul pentru prezentarea observațiilor de către pârât: după inițierea procedurii, cererea trebuie transmisă pârâtului imediat, la adresa electronică oficială a acestuia sau prin scrisoare recomandată, stabilindu-se un termen pentru prezentarea observațiilor scrise între 15 zile și 30 de zile de la data transmiterii cererii;
- termenul de rectificare a deficiențelor dintr-o cerere de redeschidere a procedurii și de rejudecare a cauzei: în cazul în care o hotărâre este pronunțată în lipsă, pârâtul are la dispoziție 20 de zile de la data la care a fost trimisă hotărârea pentru a se adresa instanței cu scopul de a solicita redeschiderea procedurii și reexaminarea cauzei;

Termenul pentru suspendarea procedurii:

- în cazul în care o parte la procedură sau un terț care prezintă o pretenție independentă este o persoană fizică care a decedat sau o persoană juridică care a încetat să existe și în cazul în care raportul juridic în litigiu permite transferul de drepturi, termenul relevant este cel necesar pentru stabilirea unui succesor sau pentru numirea unui reprezentant legal;
- în cazul în care instanța a stabilit o astfel de limitare a capacității de exercițiu pentru o parte sau un terț, ceea ce o (îl) împiedică să își exercite în mod independent drepturile și obligațiile procedurale civile, termenul relevant este cel necesar pentru numirea unui reprezentant legal;
- - în cazul în care o parte la procedură sau un terț nu poate participa la procedură din cauza unei boli grave, a vârstei sau a unui handicap, termenul relevant este cel stabilit de instanță pentru numirea unui reprezentant;
- în cazul în care instanța ia o decizie cu privire la depunerea unei cereri la Curtea Constituțională sau Curtea Constituțională a introdus o acțiune în legătură cu o plângere constituțională depusă de reclamant (partea care a formulat recursul); în cazul în care instanța hotărăște să sesizeze Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare; în cazul în care examinarea cauzei nu este posibilă înainte de soluționarea unei alte cauze civile, penale sau administrative, termenul relevant este cel necesar pentru ca o decizie sau o hotărâre judecătorească pronunțată în cadrul procedurilor civile, penale sau administrative ale Curții Constituționale sau ale Curții de Justiție a Uniunii Europene să devină definitivă;
- în cazul în care o parte la procedură sau un terț care prezintă o pretenție independentă se află în afara frontierelor Letoniei în legătură cu o misiune sau o activitate oficială de lungă durată, termenul relevant este cel necesar pentru emiterea unui mandat prin care se solicită prezența pârâtului; în cazul în care o parte la procedură sau un terț care prezintă o pretenție independentă nu poate participa la soluționarea unei cauze din motive de boală sau în cazul în care instanța dispune un raport de expertiză, termenul relevant este cel necesar pentru ca circumstanțele menționate la aceste paragrafe să înceteze să se mai aplice;
- în cazul în care părțile convin să suspende judecarea cauzei și niciun terț care prezintă o pretenție independentă nu ridică obiecții, termenul relevant este stabilit în hotărârea judecătorească;

- în cazul în care o procedură de insolvență a unei persoane fizice sau juridice a fost declarată pentru un pârât ca urmare a unor acțiuni de natură pecuniară, termenul relevant este cel până la finalizarea procedurii de insolvență.

Termenul pentru formularea unui apel – un apel împotriva unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție poate fi formulat în termen de 20 de zile de la data pronunțării hotărârii. În cazul în care se pronunță o hotărâre sumară, termenul de formulare a unui apel curge de la data fixată de instanță pentru redactarea hotărârii în integralitatea sa. Dacă hotărârea este redactată după data fixată, termenul de formulare a unui recurs împotriva hotărârii curge de la data redactării efective a hotărârii. Un apel formulat după expirarea termenului nu este admisibil și se restituie persoanei care l-a formulat;

O cerere auxiliară poate fi depusă în termen de 10 zile de la data la care instanța a pronunțat hotărârea contestată, cu excepția cazului în care Codul civil prevede altfel. O cerere auxiliară depusă după expirarea termenului nu este admisibilă și se returnează persoanei care a depus.

Termenul de depunere a unei cereri de examinare a unor fapte nou descoperite – termenul de depunere a unei astfel de cereri curge:

- în ceea ce privește circumstanțele esențiale pentru cauză care existau la momentul desfășurării procedurilor, dar nu au fost sau nu au putut fi cunoscute de către solicitant: de la data descoperirii acestor fapte;
- în ceea ce privește depozițiile martorilor, avizele experților sau traducerile care au fost falsificate în mod intenționat, probele scrise sau materiale contrafăcute descoperite în legătură cu o hotărâre judecătorească care produce efecte într-o cauză penală pe baza căreia a fost pronunțată hotărârea sau în ceea ce privește activități infracționale descoperite în legătură cu o hotărâre judecătorească care produce efecte într-o cauză penală pe baza căreia a fost pronunțată o hotărâre judecătorească sau a fost luată o decizie nelegală sau nefondată: de la data la care hotărârea judecătorească pronunțată în cadrul cauzei penale produce efecte juridice;
- în ceea ce privește anularea unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii emise de o altă instituție, pe care s-a întemeiat hotărârea judecătorească sau decizia din cadrul cauzei: de la data la care a intrat în vigoare hotărârea judecătorească de anulare a hotărârii pronunțate în cauza civilă sau penală sau de la data anulării deciziei celeilalte instituții, care a stat la baza hotărârii judecătorești sau a deciziei a cărei anulare este solicitată în lumina noilor fapte descoperite;
- în cazul în care se recunoaște că o dispoziție juridică care a fost aplicată pentru soluționarea cauzei nu este compatibilă cu o dispoziție cu forță juridică superioară: de la data intrării în vigoare a unei hotărâri judecătorești sau a unei alte decizii prin care dispoziția aplicată își pierde efectele deoarece nu respectă dispoziția cu forță juridică superioară.

Termenele pentru depunerea actelor executorii: un document executoriu poate fi transmis spre executare în termen de 10 ani de la data la care a intrat în vigoare o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau a unui judecător, cu excepția cazului în care există alte termene de prescripție stabilite prin lege.

În cazul în care o hotărâre judecătorească dispune recuperarea unei creanțe prin plăți periodice, documentul executoriu rămâne în vigoare pe parcursul perioadei în care urmează să se efectueze plățile; cu toate acestea, perioada de 10 ani menționată anterior începe să curgă din ultima zi aferentă fiecărei plăți.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În conformitate cu Legea privind sărbătorile legale, zilele de comemorare și zilele festive, următoarele date au fost stabilite ca sărbători legale:

- 1 ianuarie: Anul Nou;
- Vinerea Mare, Duminica Paștelui și Lunea Paștelui;
- 1 mai: Ziua Muncii, comemorarea Convocării Adunării Constituante a Republicii Letonia;
- 4 mai: comemorarea Declarației privind redobândirea independenței Republicii Letonia;
- a doua duminică din luna mai: Ziua Mamei;
- duminica Rusaliilor;

- 23 iunie: Ajunul sărbătorii Sf. Ioan;
- 24 iunie: Sf. Ioan, Sărbătoarea solstițiului de vară;
- ultima zi a Festivalului național leton de cântece și dans;
- 18 noiembrie: comemorarea proclamării Republicii Letonia;
- 24, 25 și 26 decembrie: Crăciunul (solstițiul de iarnă);
- 31 decembrie: ajunul Anului Nou.

Credincioșii ortodocși de rit nou și de rit vechi, precum și credincioșii de alte confesiuni religioase sărbătoresc Paștele, duminica Rusaliilor și Crăciunul în zilele corespunzătoare respectivelor confesiuni religioase.

Dacă fie data de 4 mai, ultima zi a Festivalului național leton de cântece și dans, fie data de 18 noiembrie cade într-o zi de sâmbătă sau duminică, următoarea zi lucrătoare devine o zi de sărbătoare legală.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Acțiunile procedurale se desfășoară în termenele prevăzute de lege. În cazul în care legea nu prevede un termen, termenul este stabilit de instanță sau de judecător. Termenul stabilit de instanță sau de judecător trebuie să fie suficient de lung pentru a permite realizarea acțiunii procedurale.

Termenul poate fi o dată precisă, o perioadă care se încheie la o dată stabilită sau o perioadă exprimată în ani, luni, zile sau ore. În cazul în care acțiunea nu trebuie să fie realizată la o dată precisă, aceasta poate fi efectuată în orice moment pe parcursul perioadei indicate. Perioada poate fi stabilită având ca referință producerea unui eveniment care trebuie să aibă loc cu siguranță.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Un termen procedural calculat în ani, luni sau zile începe să curgă din ziua următoare datei sau evenimentului care indică începerea acestuia.

Un termen procedural calculat în ore începe să curgă din ora următoare evenimentului care indică începerea acestuia.

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Actele judiciare sunt trimise persoanelor în principal prin mijloace electronice, prin intermediul unui sistem online, în cazul în care destinatarul a informat instanța că este de acord să comunice cu instanța prin intermediul sistemului online; la adresa electronică furnizată de destinatar, în cazul în care destinatarul a informat instanța că este de acord cu utilizarea poștei electronice pentru corespondența cu instanța; la adresa electronică oficială a destinatarului. În cazul în care actele sunt transmise pe cale electronică, acestea sunt considerate notificate sau comunicate în a treia zi de la data la care au fost trimise.

În cazul în care nu este posibilă transmiterea electronică a documentelor judiciare către o persoană fizică, acestea se trimit la adresa declarată de reședință sau la reședința persoanei fizice. Actele judiciare pot fi livrate, de asemenea, la locul de muncă al unei persoane. În cazul în care nu este posibilă transmiterea electronică a actelor judiciare către o persoană juridică, acestea se trimit la sediul social al persoanei respective. În cazul în care actele sunt transmise prin poștă, acestea sunt considerate notificate sau comunicate în a șaptea zi de la data transmiterii.

Actele judiciare pot fi notificate sau comunicate destinatarului în persoană sau oricărui membru adult al familiei care locuiește împreună cu destinatarul. În acest caz, se consideră că actele au fost notificate sau comunicate la data la care au fost acceptate de destinatar sau de o altă persoană.

Faptul că actele judiciare au fost notificate nu este determinat în sine prin faptul că actele au fost livrate la locul de reședință declarat al unei persoane fizice, la o adresă suplimentară indicată în declarația de reședință, la adresa indicată de o persoană fizică pentru corespondența cu instanța sau la sediul social al unei persoane juridice și nici prin faptul că se primește de la oficiul poștal o notificare în care se menționează că actele au fost livrate sau că actele sunt returnate. Destinatarul poate respinge prezumția că actele au fost notificate sau comunicate în a șaptea zi de la data trimiterii, în cazul în care acestea au fost transmise prin poștă, sau în a treia zi de la data trimiterii, în cazul în care acestea sunt transmise prin poșta electronică sau notificate online, invocând circumstanțe obiective independente de voința sa care l-au împiedicat să primească actele la adresa indicată. În cazul în care destinatarul refuză să accepte actele judiciare, documentele sunt considerate a fi fost notificate sau comunicate la data la care destinatarul a refuzat să le accepte.

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Nu. În cazul în care un termen începe în momentul în care survine un anumit eveniment, termenul începe să curgă din ziua următoare producerii evenimentului care determină începerea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

În cazul în care un termen este exprimat în zile, numărul de zile include toate zilele calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Perioadele exprimate în zile, luni sau ani se referă la zilele calendaristice.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Un termen exprimat în ani expiră în luna și la data corespunzătoare din ultimul an al perioadei.

Un termen exprimat în luni expiră la data corespunzătoare din ultima lună a perioadei respective. Dacă un termen exprimat în luni se încheie într-o lună care nu conține data respectivă, acesta expiră în ultima zi a lunii respective.

O perioadă care se întinde până la o anumită dată expiră la acea dată.

- O etapă procedurală al cărei termen expiră poate fi efectuată până la ora 24:00 a ultimei zile a termenului.
- Un termen pentru orice etapă procedurală care trebuie efectuată în instanță expiră în momentul în care instanța își încetează activitatea. În cazul în care o cerere, un apel sau un alt document este transmis unui operator de comunicații până la ora 24:00 a datei finale a termenului, acesta/aceasta se consideră a fi fost depus(ă) în termen.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o zi de sâmbătă sau de duminică sau într-o zi de sărbătoare legală la nivel național, ultima zi a termenului este considerată a fi următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se

acordă aceste prelungiri?

Numai termenele stabilite de o instanță sau de un judecător pot fi prelungete la cererea uneia dintre părțile în cauză. Cu toate acestea, alte termene stabilite prin lege pot fi reînnoite de o instanță, la cererea uneia dintre părțile în cauză. Cererea de prelungire a unui termen sau de repunere în termen se depune la instanța unde trebuia să se desfășoare acțiunea întârziată, iar cererea se examinează prin procedură scrisă. Înainte de examinarea cererii prin procedură scrisă, părțile în cauză sunt informate în acest sens și li se trimite concomitent cererea de prelungire a termenului sau de repunere în termen. Cererea de repunere în termen este însoțită de actele necesare pentru executarea acțiunii procedurale și de motivele pentru repunerea în termen.

Un termen stabilit de un judecător poate fi prelungit de un complet de judecată format dintr-un singur judecător. O cerere auxiliară poate fi depusă cu privire la refuzul unei instanțe judecătorești sau al unui judecător de a prelungi un termen sau de a dispune repunerea în termen.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

O cerere auxiliară poate fi depusă în termen de 10 zile de la data pronunțării hotărârii de către instanță.

În cazul în care o hotărâre este adoptată prin procedură scrisă, termenul pentru depunerea unei cereri auxiliare curge de la data la care hotărârea este comunicată sau notificată.

În cazul în care se ia o hotărâre în absența uneia dintre părți (de exemplu, o hotărâre prin care se dispune obținerea de probe sau o măsură de protecție provizorie), termenul pentru depunerea unei cereri auxiliare curge de la data notificării sau comunicării ori transmiterii hotărârii.

În cazul în care o hotărâre judecătorească a fost trimisă persoanei al cărei loc de reședință, domiciliu sau sediu social nu se află în Letonia, dar adresa acesteia este cunoscută, în conformitate cu legislația UE sau cu acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia, persoana în cauză poate depune o cerere auxiliară în termen de 15 zile de la data notificării sau comunicării hotărârii ori, în cazul în care instanța a pronunțat o hotărâre sumară, de la data notificării sau comunicării hotărârii integrale.

Orice apel (*apelācija*) trebuie formulat în termen de 20 de zile de la data la care hotărârea este pronunțată sau, în cazul unei hotărâri sumare, de la data stabilită de instanță pentru redactarea unei hotărâri în integralitatea sa. Dacă hotărârea este redactată după data fixată, termenul de formulare a unui apel împotriva hotărârii curge de la data redactării efective a hotărârii.

În cazul în care o hotărâre judecătorească a fost trimisă persoanei al cărei loc de reședință, domiciliu sau sediu social nu se află în Letonia, dar adresa acesteia este cunoscută, în conformitate cu legislația UE sau cu acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia, persoana în cauză poate formula apel în termen de 20 de zile de la data notificării sau comunicării hotărârii.

Recursul (*kasācija*) trebuie formulat în termen de 30 de zile de la data pronunțării hotărârii, dar, în cazul în care se pronunță o hotărâre sumară, de la data stabilită de instanță pentru redactarea unei hotărâri în integralitatea sa. Dacă hotărârea este redactată după data fixată, termenul de formulare a unui recurs împotriva hotărârii curge de la data redactării efective a hotărârii.

În cazul în care o hotărâre judecătorească a fost trimisă persoanei al cărei loc de reședință, domiciliu sau sediu social nu se află în Letonia, dar adresa acesteia este cunoscută, în conformitate cu legislația UE sau cu acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia, persoana în cauză poate formula recurs în termen de 30 de zile de la data notificării sau comunicării hotărârii.

Indiferent dacă o cale de atac este un apel sau un recurs, în cazul în care este formulată după expirarea termenului, aceasta este inadmisibilă și va fi returnată persoanei care a formulat-o. O cerere auxiliară poate fi depusă împotriva hotărârii unui judecător de a respinge un apel sau un recurs în termen de 10 zile de la data la care instanța a pronunțat hotărârea.

În cazul anumitor categorii de litigii, de exemplu în ceea ce privește recunoașterea unei hotărâri pronunțate de o instanță străină, se pot stabili termene specifice pentru căile de atac, prevăzute de la caz la caz în cadrul normelor care reglementează procedura civilă.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

O instanță judecătorească trebuie să amâne examinarea unei cauze și să stabilească o altă dată pentru ședința de judecată în cazul în care:

- una dintre părți este absentă de la ședința de judecată și nu a fost notificată cu privire la ora și locul de desfășurare a acesteia;
- una dintre părți, notificată cu privire la ora și locul de desfășurare a ședinței de judecată, este totuși absentă de la ședința de judecată pentru motive pe care instanța le consideră întemeiate;
- cererea nu a fost comunicată sau notificată pârâtului și, pentru acest motiv, pârâtul solicită amânarea soluționării cauzei;
- este necesară citarea, în calitate de parte în cauză, a unei persoane ale cărei drepturi sau interese legitime ar putea fi încălcate prin hotărârea instanței;
- în cazul în care amânarea ar putea contribui la restabilirea coabitării soților sau la promovarea unei soluționări amiabile, instanța poate, din oficiu, să amâne ședința de judecată. La cererea uneia dintre părți, examinarea cauzei în acest scop poate fi, de asemenea, amânată în mod repetat;
- locul de reședință sau domiciliul pârâtului nu se află în Letonia, iar pârâtului i-a fost trimisă o notificare cu privire la data și locul ședinței de judecată, iar confirmarea notificării sau comunicării actelor a fost primită, însă pârâtul nu a primit notificarea în timp util și nu se prezintă la ședința de judecată;
- locul de reședință sau domiciliul pârâtului nu se află în Letonia, iar pârâtului i-a fost trimisă o notificare cu privire la data și locul ședinței de judecată sau cererea a fost trimisă, dar nu s-a primit nicio confirmare, iar pârâtul nu se prezintă la ședința de judecată.
- se primește consimțământul părților pentru mediere.

O instanță poate amâna examinarea cauzei și în alte împrejurări.

O instanță poate amâna examinarea cauzei:

- în cazul în care un reclamant care a fost notificat cu privire la data și locul ședinței de judecată nu se prezintă din motive necunoscute;
- în cazul în care un pârât care a fost notificat cu privire la data și locul ședinței de judecată nu se prezintă din motive necunoscute;
- în cazul în care instanța consideră că este imposibil să se pronunțe în cauză ca urmare a neprezentării uneia dintre părți a cărei prezență este obligatorie în conformitate cu legea sau a unui martor, expert sau interpret pus la dispoziție de instanță;
- la cererea unei părți în cauză care solicită să i se ofere posibilitatea de a prezenta probe suplimentare;
- în cazul în care o persoană nu poate participa la o ședință de judecată prin videoconferință, din motive tehnice sau de altă natură, independente de voința instanței;
- în cazul în care un interpret lipsește de la ședința de judecată din motive pe care instanța le consideră valabile.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

În temeiul normelor de procedură civilă, livrarea și notificarea sau comunicarea actelor judiciare unei persoane al cărei loc de reședință sau domiciliu nu se află pe teritoriul Letoniei se realizează în conformitate cu un alt mecanism, iar termenele procedurale care încep să curgă de la momentul primirii actelor judiciare sunt calculate în mod diferit.

De exemplu, ca regulă generală, o cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate de o instanță de prim grad de jurisdicție poate fi introdusă în termen de 20 de zile de la data pronunțării hotărârii. În cazul în care o hotărâre judecătorească este transmisă unei părți al cărei loc de reședință sau domiciliu nu se află pe teritoriul Letoniei, persoana respectivă are dreptul de a introduce o cale de atac în termen de 20 de zile de la data la care se

notifică sau comunică hotărârea instanței. În cazul în care se stabilesc termene diferite pentru introducerea unor căi de atac împotriva unei hotărâri a unei instanțe de prim grad de jurisdicție pentru diferitele părți în cauză, hotărârea intră în vigoare dacă nu se introduce nicio cale de atac în termenul stabilit pentru introducerea căilor de atac, calculat de la ultima zi a notificării sau comunicării hotărârii cu excepția cazului în care se introduce o cale de atac.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Dreptul de a realiza o acțiune procedurală încetează la expirarea termenului stabilit prin lege sau de către instanță. Căile de atac și actele prezentate după expirarea termenului nu vor fi acceptate.

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

La cererea unei părți la procedură, instanța repune în termen o parte în cazul în care constată că motivele pentru care termenul nu a fost respectat sunt justificate.

De exemplu, nu este posibilă repunerea în termen pentru depunerea unui titlu executoriu după expirarea termenului de prescripție extinctivă de 10 ani, care a început să curgă de la data la care a intrat în vigoare hotărârea relevantă a unei instanțe sau a unui judecător.

Odată cu repunerea în termen, instanța permite și executarea acțiunii procedurale întârziate.

Termenele procedurale stabilite de o instanță, un judecător sau un executor judecătoresc pot să fie prelungite, la cererea uneia dintre părți, înainte de expirarea acestora. Termenele prevăzute de lege nu pot fi prelungite. În cazul în care un termen stabilit de o instanță judecătorească, un judecător sau un executor judecătoresc a fost depășit, persoana obligată să respecte termenul poate solicita stabilirea unui nou termen pentru executarea unei acțiuni procedurale.

Cererea de prelungire a termenului sau de repunere în termenul care nu a fost respectat ar trebui depusă la instanța în fața căreia ar fi trebuit să se efectueze acțiunea întârziată. Cererea este soluționată în cadrul unei ședințe de judecată, iar părțile sunt informate în prealabil cu privire la ora și locul de desfășurare a acesteia. Neprezentarea unei părți nu împiedică luarea unei hotărâri cu privire la cerere.

Cererea de repunere în termen este însoțită de actele necesare pentru executarea acțiunii procedurale și de motivele pentru repunerea în termen.

Un termen stabilit de un judecător poate fi prelungit de un complet de judecată format dintr-un singur judecător.

O cerere auxiliară poate fi depusă cu privire la refuzul unei instanțe judecătorești sau al unui judecător de a prelungi un termen sau de a dispune repunerea în termen.

Ultima actualizare: 05/04/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.